

Politiet og de berørte kommuner er meget opmærksomme på problemerne, som imidlertid ikke er specifikke S-togsproblemer.«

Politidirektøren i København har oplyst, at Københavns politi har en S-togspatrolje, der består af en leder og 6 politifolk. S-togspatroljen patruljerer målrettet i S-togene og ved S-togsstationerne. Der patruljeres endvidere ved S-togsstationerne som led i politiets almindelige patruljering.

I samråd med DSB og de øvrige politikredse foretages der målrettet patruljering på visse strækninger af S-togsnettet. Politidirektøren har som eksempel herpå oplyst, at der bliver patruljeret på linjerne A og E, der kører til Hundige og Køge, fordi der ifølge det oplyste er problemer med 2. generationsindvandrere, der er til gene for de øvrige rejsende.

Som anført i trafikministerens svar af 3. marts 1997 på spørgsmål nr. S 1448 har Trafikministeriet foreslået, at der iværksættes en række tryghedsskabende foranstaltninger på S-banen. På Justitsministeriets område er der stillet forslag om en styrkelse af politiets patruljering i S-toge og på S-togsstationer.

Trafikministeriets forslag har været drøftet på møder med repræsentanter for Trafikministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet og Rigspolitichefen. Der er i den forbindelse truffet beslutning om at udvide den politimæssige indsats på S-banen således, at den fremover kommer til at ligge i størrelsesordenen ca. 11-13 fuldtidsansatte politifolk.

Den planlagte udvidelse af S-togspatroljen vil efter Justitsministeriets opfattelse – sammen med DSB's øvrige tiltag – medvirke til at sikre borgerne større tryghed i og omkring S-togene.

Ad spm. nr. S 1738

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 5590, lød således:

Til justitsministeren (18/3 97) af:

Tom Behnke (FP):

»Med hvilken begrundelse er erstatning til politifolk for invaliditet beregnet ud fra mengraden og ikke efter erhvervsevnetabet?«

Supplerende svar (24/6 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst,

»at erstatning for invaliditet – efter tekstanmærkning nr. 59 ad 11.23.01 på FL 1996 – beregnes i overensstemmelse med principperne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, idet den særlige forsikringsordning efter tekstanmærkningen må betragtes som et accessorium til denne lov.

Efter den særlige erstatningsordning kan der bl.a. ydes ansatte i politiet, der invalideres under udførelse af visse former for særlig farlig og risikobetonet tjeneste, herunder under udsendelse til hjælp for internationale organisationer, en højere ménerstatning (1.200.000 kr. ved invaliditet på 100%) end efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskader (370.000 kr. ved invaliditet på 100%).

Ménerstatning er en godtgørelse, der ydes for varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art. Erstatningen skal dække de varige gener eller ulemper, som den skadelidte kommer ud for i den daglige tilværelse, både i og uden for arbejdet. Kriteriet er identisk med det, der anvendes i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

Erstatningen for varigt mén – efter den særlige erstatningsordning – beregnes på grundlag af en méngrad, fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i overensstemmelse med principperne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. De samme principper anvendes i øvrigt tillige ved fastsættelsen af erstatning for varigt mén efter erstatningsansvarsloven, der regulerer den private erstatningsret.

Erstatningen for varigt mén er således en godtgørelse af ikke-økonomisk karakter, det vil sige en godtgørelse, som ydes uafhængig af, om skadelidte har haft et økonomisk tab, hvorfor et eventuelt erhvervsevnetab ikke er relevant i relation til beregningen af erstatning for varigt mén.

Det bemærkes, at der tilkommer den skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, såfremt tilskadekomsten har medført nedsættelse af den pågældendes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Der ydes dog ikke erstatning, hvis erhvervsevnetabet er mindre end 15%.«